

[P. Andersen.]

det derimod maa erkendes, at Forslaget ikke er mødt med Sympati fra alle Sider ude i Landet. Særlig har Lytterne været virksomme, hvilket ikke er noget usædvanligt. Lytterorganisationerne har vedtaget kraftige Resolutioner, som henvender sig til Rigsdagen med Protest imod: at man fra Radioraadets og anden Side vil lade Radiofonien bygge Talescene til det kongelige Teater og derved bringe Radiofonien i stor Gæld og gøre den økonomisk interesseret i dette Teater, at der allerede er indgaaet et kostbart Lejemaal i Landets dyreste Privatejendom, udelukkende til Radioraadets Bekvemmelighed; samtidig kræver man Jylland krystaldækket i Lighed med Hovedstaden og dens Omegn, og endelig udtaler man, at man finder sig daarligt repræsenteret i Radioraadet.

Det beror imidlertid paa mangelfulde Oplysninger om Lovforslagets Indhold, naar Resolutionerne taler om Anvendelse af Radiofoniens Midler i denne Forbindelse. Der bindes efter Forslaget ingen af Lytternes Penge i denne Sag. Der optages et Laan, for hvis Forrentning og Afdrag der ydes Sikkerhed ved Lejemaalet med det kongelige Teater, hvilket Lejemaal er bindende for 15 Aar, hvorefter Radiofonien, hvis det fortsættes ud over den Tid, vil sidde husfrit i sin egen Bygning. Fortsættes Lejemaalet ikke, vil Lejen i ugunstigste Tilfælde kun være halv saa stor som den, der for Tiden betales i „Axelborg“, hvor Lejen for øvrigt ligger betydeligt under den Sum, som medgaar til Forrentning af det lejede Areal. Det er jo ganske ligegyldigt i denne Forbindelse, om „Axelborg“ har været dyr at bygge, naar blot Lejen ikke er for høj for Lokalerne efter den Anvendelse, der er for dem. Herom kan kun Radioraadet skønne, og efter den Magt, som Loven om Radiospredning har lagt i Raadets og Trafikministeriets Haand, afgør disse to alene Spørgsmaalet om Leje af Lokaler. Lejen er 105 000 Kr. aarligt eller 5 000 Kr. mere, end Radiofonien kommer til at sidde for de første 15 Aar i sin egen Bygning.

Lytternes Resolutioner kræver endvidere Jylland krystaldækket. For saa vidt Udviklingen ikke gaar imod et saadant Krav, bør der stræbes hen imod dette Maal, deri er jeg enig med Lytterne. Jeg har set, at man ogsaa kræver Afgiften nedsat, men da der skal mindst 10 Relæstationer til at dække Jylland, og hver af disse koster 70 000 Kr. at anlægge og 100 000 Kr. i aarlig Drift, saaledes at det drejer sig om en Anlægs-kapital af 700 000 Kr. og en Driftsudgift paa

1 Mill. Kr. aarligt, vil det formentlig staa Lytterne klart, at der ikke foreløbig kan være Tale om Nedsættelse af Afgiften, hvis dette Krav opretholdes, eller at faa hele Jylland krystaldækket paa een Gang.

Spørgsmaalet om nye Stationer ligger udenfor Rigsdagens Omraade, men jeg vil dog alvorligt henstille til Radioraadets og Trafikministeriets Overvejelse at anlægge en Station i det nordlige Jylland, f. Eks. i Aalborg, der vil kunne betjene de to Byer Aalborg og Nørresundby samt det omliggende stærkt befolkede Land. Endvidere maa det anses for absolut nødvendigt at anlægge en Station i Sønderjylland paa et centralt Sted. Hvis den højtærede Minister kan stille Opførelsen af disse to Stationer i Udsigt, skal jeg i denne Henseende erklære mig foreløbig tilfreds.

Misfornøjelsen med Lytternes Repræsentanter i Radioraadet kan Lytternes Organisationer give Udtryk for overfor Ministeren, naar Raadet til næste Aar skal paa Valg. De Repræsentanter, der i Øjeblikket sidder i Raadet, er udnævnt efter Indstilling fra Organisationerne, og er disse utilfredse med dem, maa de indstille nogle andre.

Efter Anmodning fra Arbejdernes Radioforbund skal jeg henstille til Radioraadet, hvis Hensynsfuldhed overfor gamle og syge Mennesker anerkendes, at være opmærksom paa de vanskelige økonomiske Kaar, som mange arbejdsløse Lyttere lever under. Det vilde være ønskeligt, om der mod en Garanti fra Arbejdsløshedskassen for Rigtigheden af det anførte kunde gives Henstand med Afgiften for dem, der har været arbejdsløse i længere Tid, f. Eks. i den ordinære Understøttelsesperiode. Det er umuligt for disse at afse de 10 Kr., og det vilde være meget beklageligt, om de i en saadan Tid maatte lukke deres Radioapparat, der netop under de triste Forhold, de ellers lever under, vilde være dem til stor Glæde og Adspredelse.

Maa jeg for øvrigt henlede Ministerens Opmærksomhed paa den mærkelige Omstændighed, at Elektricitetskommissionen har udstedt Forbud mod Anvendelse af visse Radiodele, men at disse Ting maa forhandles og daglig sælges i Forretningerne. Jeg kritiserer ikke Kommissionens Forordninger, der f. Eks. gaar ud paa, at 220 Volts Eliminatorer skal være fremstillet paa en bestemt Maade, saaledes at Strømmen ikke gaar over i Antennen. De danske Fabrikanter indretter selvfølgelig deres Fabrikation efter Forskrifterne, men der indføres udefra billige Fabrikata, der ikke maa anvendes, og de sælges til Forbrugerne, som ikke ved, at de paagældende Ting er ulovlige. Skulde det